

Handel med de nævnte skind og produkter omfatter såvel salg som køb og bytte.

Kun den erhvervsmæssige indførsel, produktion og handel er omfattet. Private vil således lovligt kunne f.eks. indføre og forarbejde de nævnte skind og produkter. Om en indførsel m.v. må anses for erhvervsmæssig, må bero på en samlet vurdering. Der kan heri bl.a. indgå, om der er tilsigtet en fortjeneste, ligesom der kan lægges vægt på, hvilket omfang virksomheden har, og om den i øvrigt har en mere systematisk karakter.

Der vil kunne foreligge et erhvervsmæssigt forhold, selv om der ikke er tale om den pågældendes hovederhverv. Det kan f.eks. efter omstændighederne være tilfældet, hvis en person under ferieophold i udlandet indkøber partier af skind med henblik på videresalg med fortjeneste i Danmark.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.

Efter *stk. 2* kan Justitsministeriet i konkrete tilfælde eller ved at fastsætte nærmere bestemmelser herom meddele undtagelse fra forbudet.

Som der er nærmere redegjort for i de almindelige bemærkninger pkt. 3.1. falder privates ønsker om udstopning eller anden anvendelse af skindet fra egne kæledyr uden for rammerne af de hensyn, som lovforslaget tilsigter at varetage. På samme måde bør det ikke være udelukket for f.eks. en hundekennel eller et museum at erhverve et udstoppet dyr til udsmykning eller udstilling.

Efter bestemmelsen vil der således kunne meddeles f.eks. konservatorer tilladelse til at udstoppe kæledyr eller på anden måde bevare skind, ligesom der vil kunne meddeles tilladelse til handel med sådanne genstande.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under pkt. 3.3. kan der også være andre tilfælde, eksempelvis i forbindelse med erhvervsmæssig forskning, hvor anvendelsen af skind fra hunde og katte ikke bør være udelukket.

Endelig vil der – som alternativ til en egentlig overgangsordning – efter bestemmelsen kunne meddeles undtagelse til erhvervsdrivende, der måtte have ind-

rettet sig i tillid til de hidtil gældende regler. Der tænkes her f.eks. på tilfælde, hvor erhvervsdrivende før lovens ikrafttræden ligger inde med eller har indgået aftale om erhvervelse af skindprodukter m.v., som i kraft af den foreslåede bestemmelse bliver ulovlige.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til § 2

Efter bestemmelsen straffes overtrædelse af loven med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Dog er strafferammen fængsel indtil 4 måneder, såfremt overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt, og der endvidere foreligger skærpende omstændigheder. Bestemmelsen vil f.eks. kunne komme i betragtning, hvis overtrædelsen har et betydeligt omfang.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Til § 3

Som anført ovenfor i de almindelige bemærkninger under pkt. 5 skal lovforslaget notificeres for Europa-Kommissionen og notifikationsperioden være udløbet, før den vedtagne lov kan sættes i kraft. Notifikationsperioden er som udgangspunkt 3 måneder, men kan forlænges.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at ministeren kan fastsætte lovens ikrafttræden.

For så vidt angår spørgsmålet om overgangsregler, henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3 og til bemærkningerne til § 1, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Efter bestemmelsen kan loven sættes i kraft for Færøerne, men ikke for Grønland, da lovgivningskompetencen på området ved lov nr. 906 af 16. december 1998 for Grønland om hunde og dyreværn er overdraget til Grønlands hjemmestyre.